Asırlık Bir Yangındır Sana Tutkum

— *S. Yetgin* · 17 Kasım 2013

Aşkın hücresinde senli bir masaldır dinlediğim, yaşam kırık kürekli bir sal
Değiştirilemez yazgıların kilitli zindanlarındayım, aşktır sana yolculuğum yar
Varlığına adanmış bir bedendir taşıdığım, bu sevdanın şahidimiz olsun yıldızlar
Ben her şafakta sana döndüm ruhumu, asırlık bir tutkudur sana harlı yangınlar
Bir gece örülüşüydü senden arda kalanlar. O gecenin içindeki tanıdık siren sesleri gibiydi varlığımız ve bedenlerimize sarılışımız. Gönlümün kırık sözlerinden derlediğim besteler gibiydi ve sen duydun sesimi, bana geldin, ben seni duyarak kendime geldim. Evet, o yokluk ve birbirimize olan açlık saatlerinde ne çok şölenler kurmuştuk birbirimizden habersiz buralarda. Ne çok gelip gitmişsin yüreğimin ozan köşküne ve ne varsa yüreğinde, sonsuzluğa bir kilim gibi serpivermişsin.
Aşkta hak aranmaz yar. Hak kendi içinde girdap olup yine kendine dönen ve o turkuvaz gecelerin içinde yuvarlanarak bize gelen bir sevda topacıdır. Biz o elem kar sızıların kanlı rahminde şafağı beklerken titrer bedenimiz, penceremizden içimize dolan sevgi sözcüklerini biriktirerek yine kendimize döneriz ve bu olmazlar labirentinden çıkamadıkça içten içe yaşamaya söveriz.
Ne söylesem, ne yazsam hiç bir şey değiştirmez birbirimize olan yokluğumuzu. Biz dalımızda mevsim ısısıyla erginleşen meyveler gibi birbirimize döneriz terli gecelerde yüzümüzü. Ben güneşin ardında kalan dağlarda sensizliği izlerken, sen yürek haritanda beni ararsın. Say ki, bir dal kıpırtısıydı yokluğum, bir dağ esintisiydi sana vurgunluğum ve bir yağmur tıpırtısıydı seninle yolculuğum. Ben umarsız cümlelerin irininden bir topaç olup yine sana döndüm, yine seni buldum bu çelişkili atlasta.
Buralarda, ardımda bıraktığım yorgunluklarla, sensizliği anlatan takvim yapraklarıyla sarıldım kendime ilk önce. Biriken yaprakları yırttım, sana sözler yazdığım yerde konakladım ve bir çay dinginliğinde dünden kalan tozları sildim ıslak bir yürekle. Dudağımdaki kahkahaları hiç unutmamışsın ve seni mutlu eden tüm sözlerimden yeni aşk boncukları örmüşsün. Benim yüreğime astığın, benim yüreğimde bir yer bulduğun her şey aslında beni bulduğun, beni bulmak istediğin yerdir yar. Bu düşünüşle, bu dökülüşle ve bu ömür geçişleriyle seni düşünmek, senin beni düşündüğünü bilmek huzurun en tanımsız hali, yaşamın en yaşanır tarifi.
Bir çırpınış öyküsü oluşturabilsek kendi içimizde, önce o iç yanlışlarımızı, onlardan döşediğimiz iç eşyalarımızı toplar atardık yine kendimizden dışarı. Suskun bir hengâmenin tam ortasında insanın kendiyle konuşabilmesi, kendini yargılayabilmesi ve yine kendine susabilmesi kadar asil bir davranış yoktur gül yüreklim. Bizler onurlu bir gül destesi gibi kendi dalımızda güneşe direnirken, kendi masalımızdaki ağıtlarla gece ve gündüzlerde içten içe bile olsa ağlayabilirken en büyük sermayemizdir aslında insan olmak. Hep doğrular örtmez yanlışların üzerini, gün gelir yanlış bile bir başka yanlışla örtülebilir, ama bunu yaşamak için yeni bir yanlışı daha aramamak gerekir.
Yüreğine, asil düşüncelerine ve kimliğini alabora eden bu denizlerdeki aşk havarilerine bir gülümseme olsun isterdim yüreğindeki isyanın. O gülümsemenin her karesinde bir başka masal, her karesinde başka bir dinginlik duyumsamanı dilerdim. Sen o kırık yüreğinin titreşimleriyle, kıyıda köşede açan çiçeklerle

göz ucuyla da olsa sevişmelerinle sarılacaksın bu yaşama. Bir ömür hapishanesi yaşadığımız, o ömrün aşk demirlerine tutunarak, o ömrün sevda hücrelerinde kendi gölgemize sarılarak ve o ömrün hıçkırık köşelerinde gücümüz yettiği kadar ağlayarak mutlu olabiliriz.
Yaylı bir ıslığın nefesine tutunup kendimi kırık bir dala bağlamak istiyorum. Zoraki sevilerin o arsız sarmaşıklarına tutunarak sevginin kıyım sallarında uzak bir yolculuğa çıkmak istiyorum, senli vakitlere aşkın kulaçlarıyla ulaşmak için. Umudum, ruhumdaki tutkunluğum, zulamdaki uykusuzluğum, gövdemdeki tohumlarım, içimdeki utkularım, heybemdeki coşkularım ve gönlümdeki yaşam şarkılarım ile dizlerine uzanıp bir aşk resitali sunmak istiyorum gözlerinin derinliklerinde kaybolarak. Şu yoksul gönlümü, şu yorgun gövdemi ve şu yosunlara sarılarak uyumayı kendisine yaşam biçimi seçen deniz yüreğimi senin okyanuslarında huzura erdirmek istiyorum gül bakışlı yar. Bu utkularla, bu tutkularla ve içimdeki bulut hıçkırıklarıyla senin ülkende, senin cennetinde ve senin kadın teninde aşkla ayine durmak istiyorum. Çünkü mutluluğun rotasısın sen.

Selahattin Yetgin